

hvis Regeringen vil føre en virkelig kraftig Politik, en virkelig Kamppolitik overfor Landstinget, opløse det, naturligvis til Bunds, ogsaa de tolv kongevalgte — skønt jeg naturligvis meget godt indrømmer, at det ikke vil være let for Regeringen paa eet Bræt at besætte 12 kongevalgte Pladser —, at først da vil Landstinget faa Forstaaelse af, at der er en alvorlig Villie her nede fra Folketingets Side og fra deres Side, som vi repræsentere. Og hvis Regeringen vil arbejde paa denne Maade med ærlig Villie og tage den Kamp op med Landstinget, som synes i alt Fald mig at være uundgaaelig, hvis disse Reformers skulle gennemføres, da kan jeg tilsige Regeringen den bedste Støtte fra Socialdemokratiets Side.

N. Andersen: Ved Forelæggelsen af det Finanslovsforslag, hvis Behandling nu er begyndt, bestræbte den højtærede Finansminister sig bl. a. for at fralægge sig Beskyldningen for at se for pessimistisk paa Finanserne, naar han formede sit Finanslovsforslag, for derved maaske at kunne optræde som Optimist, naar Statsregnskabet forelaa. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at der ikke i Anledning af det Forslag, her foreligger, bør kunne rettes nogen Bebrejdelse imod ham i saa Henseende. Jeg tror, at den højtærede Finansminister nærmest har været Optimist, da han lavede sit Finanslovsforslag, thi jeg er ingenlunde saa overbevist om Fremgangen i den almindelige Virksomhed, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) var. Jeg indrømmer, at vi staa overfor Muligheden af en Fremgang endnu i et Aar, men Muligheden for, at vi allerede have naaet Toppunktet, er omtrent lige saa stor. Og naar nu den højtærede Finansminister forelægger et Finanslovsforslag, der paa Forhaand ved Forelæggelsen indeholder et Minus paa 1 Mill. Kr., og et Par Dage efter, dels selv og dels ved sine ærede Kolleger, forelægger en Række Lønningslove, som medføre en aarlig Udgift af godt og vel $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., forekommer det mig, at man ikke kan beskylde Ministeren for at være pessimistisk, man maa snarere sige, at han ser optimistisk paa Sagen. Det er nemlig ganske klart,

at have vi først vedtaget denne Serie af Lønningslove — som jeg for øvrigt antager, vi baade ville og bør vedtage —, er det givet, at det ikke er for et Aar eller for en nærmere Fremtid, men selvfølgelig for bestandig. Thi den Mulighed er udelukket, at man under nedadgaaende Konjunkturer, under Tider, hvor det kniber med at holde Balance paa Statens Finanser, kan komme til at sige til Statens Tjenestemænd — tror jeg, det hedder —: Nu gælde Lønningslovene ikke længere, nu maa vi til at sætte Lønningerne ned. Dette er selvfølgelig ganske udelukket.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds fremsatte i saa Henseende en Tanke, som der muligvis kunde være noget i. Han henviste til den Lønningsmaade, man havde i gamle Dage, der i væsentlig Grad var baseret paa Kapiteltaksterne. Javel, det er en Maade, hvorpaa man kan indrette sig, saa at Embedsmændene, Tjenestemændene komme til i nogen Grad med Hensyn til deres økonomiske Forhold at følge Op- og Nedgangsperioderne i det øvrige Samfund. Men jeg tænker ikke, at det var det ærede Medlems Mening at ville anbefale, at man skulde tilbage til denne gamle Lønningsmetode, jeg tror i alt Fald, at dette ikke vilde vække Anklang hos de nuværende Embeds- og Bestillingsmænd.

Jeg anerkender for øvrigt, hvad jeg maaske maa tillade mig at nævne med det samme, det fortjenstlige i, at man har søgt, om jeg maa bruge det Udtryk, at egalisere Lønningerne for vore Tjenestemænd. Jeg anerkender Rigtigheden af, at der bør være en Mulighed for i ethvert Tilfælde at kunne imødegaa de mange Besværinger, som vi ofte have hørt fra den ene eller den anden Embedsklasse, og som gik ud paa, at de og de vare forurettede i Forhold til deres Kolleger i andre Etnater. Det bør vi søge at blive fri for, saa vidt muligt. Jeg vil naturligvis sige til den højtærede Minister, og jeg antager, at Ministeren deri er enig med mig, at vi undgaa alligevel ikke saadanne Klager. Nu kommer de kun paa en anden Bøve. Nu kommer der Besværinger over, at man ikke putter de rette Personer ind i de rette Bokser med Hensyn til de store Lønnings-